

UJVIDÉKI HIRLAP

AZ UJVIDÉKI NEMZETI MUNKAPÁRT HIVATALOS KOZLÖNYE.

POLITIKAI LAP.

Megjelenik hetenként négyyszer.

Egyes szám ára 4 fillér.

Főszerkesztő és kiadó:

Dr. MAYER OSZKÁR.

Felolós szerkesztő: MAYER JÓZSEF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Erzsébet-tér 3. szám

Telefon 115.

Károly román király meghalt.

Bukarest: Károly román király meghalt. (M. T. I.)

Habár nem is talált egészen készületlenül, mégis mely meghaltságot váltott ki a fenti hivatalos hír, hogy Károly király meghalt. Károly király hazánknak és a hármasszövetségnek lelkes híve volt, a minék a román koronatanácsban ismételt bizonyítékát adta, sőt ez irányban nézeteit a legutóbbi koronatanácsban — mint politikai végrendeletében — külön írásban is megörökítette.

Károly király mint Hohenzollern Károly herceg 1866. április 20-án választott meg Románia fejedelemévé, 1881. március 26-án Románia királyává proklamálván, Károly fejedelem királyi koronázta magát és királynővé nejt Erzsébetet. Károly király alatt Románia hatalma, tekintélye és befolyása folyton gyarapodott, úgy hogy a Balkánon a hegemonia az ő királyságának kezébe került.

Károly királyt a trónon Ferdinánd fogja követni, akit a román országgyűlés még 1889-ben elismert trónörökösnek, s aki 1892-ben Mária edinburghi hercegnővel lépett házasságra.

Az új román királyról is köztudomású, hogy rendületlen híve a hármasszövetségnek, s a mennyire fájdalmasan érinti és bennünket Károly király halála, kétségtelen, hogy elhunyt a román politikában változást előidézi nem fog.

Ferdinánd román király politikája.

Budapest, október 10. Komoly politikai körökben a román viszonyokról hitetlenül tájékozva vannak, meg vannak arról győződve, hogy az elhalt román király utódja Ferdinánd az ő nagybátyjának politikáját fogja követni. Ferdinánd herceg abban a politikai iskolában nőtt fel, melyet elődje olyan komoly államférfi élelással követelt és amely politikai Romániának a hármasszövetséghez való bensős és baráti viszonyban látja Románia boldogulásának útját új királyá alatt és kétségtelenül fenn fogja tartani a hármasszövetséggel való baráti politikáját. (M. E. S.)

Antwerpen összes erődítései a németeké.

Az egész antwerpeni vár összes erődítései a németek birtokába jutott. (M.)

Az orosz betörés célja és kudarca.

Ma, midőn már hazánk teljesen meg van tisztítva a betörő orosz csapatoktól, nyugodtan elmélkedhetünk a feltejt, hogy mi volt a célja annak a teljes kudarcba fullt portyázásnak. Tapasztalhatuk a mostani háborúban, de rége óta úgy volt mindig, hogy a nagy tömegek mellett, melyek a harcban elhelyezkednek, vannak a portyázók is, akiknek működése semmi összefüggésben nincs a háború sorsával. Igaz, hogy az ilyen portyázások alkalmassak arra, hogy azon a vidéken, melyre kiterjednek, az ottani lakosságot nyugtalanítsák, de azért az ilyen apróbb vállalkozások és betörési kísérletek a döntő ütözöt kimenetelét semmiben sem befolyásolják.

A Szávamenti színtéren főként nyersen visszavert betörésekből tudjuk, hogy az ilyen portyázások rendszerint a portyázóknak hoznak végeredményben veszedelmet, ez volt az orosz portyázók sorsa is, midőn véres fejt menekült vissza tük a Kárpátokon tölzöve derék hadseregünk által. Az, hogy a Kárpátokon átjöhetne az ellenség, egyenesen képtelenség, mert a Kárpátok hegységi karaktere olyan, hogy tisztességtelül erővel szemben is a legnagyobb könnyúsággal tartható fenn a védelem. Csak egy pillanattal kell vetnünk a térképre, akkor ennek az állításnak a valódiságáról mindenki meggyőződik. Az orosz betörések stratégiai jelentősége tehát nincs, s az egy olyan epizódszerű jelenség, mely felett ma már napirendre térhetünk. A betörés bizonyára inkább csak politikai demonstrációnak volt szánva, hogy abból szövet-

séges ellenteleink olyasmit is kimagyarazzanak, a mi abban nincs.

Nincs is kizárva, hogy ebből az egész jelentéktelen epizódból a szövetségeseik sajtója borzasztó nagy eseményt csinál, de bennünket megtevészteti egy pillantra sem fog, mert mi le tudjuk azt igazi értékére szállítani.

Nyugodtan, idegesség nélkül és a maga szándékával teljesen tisztában, örökös vitéz hadseregünk határainkon, s bizhatunk abban, hogy komoly ellenséges erő nem is lépheti át határainkat sem északon sem délen.

Portyázók mindig voltak, s talán lesznek is, de főként mindig véres fejt vonultak el, mert eredményt elérniök sohasem sikerült.

A portyázók az délen sem északon még csak napokig sem tudták tük hódítani, pünkösdi királyságuk csak ideig-óráig tartott csupán; elérték azt, hogy a lakosság ama rétegében, ahol megfordultak ijedelmet ezresztelték, de azt mindig drágán fizették meg, mert soha éjt börel visszamenekülni nem tudtak, mert komoly ellenséges erő még soha sem tudott a nyomába jutni azoknak a portyázóknak, a kik komoly ellenség képpen maguk sem tudtak soha egy pillanattal sem fellépni.

Nyugodtan és bizalommal nézhetjük az események elé, a család sorsát nem a portyázók döntik el, hanem a hadseregnek.

Orosz vereség kelet porosz határon.

A „Norddeutsche Allgemeine Zeitung” közli a „Nieuwe Rotterdamse Courant” hárterti tudósításának leírását, aki a nagyvezérkar meghívására utazott Kelet-Poroszországba, hogy megnéze a csataterét. Tegnapelőt ért az orosz-

határszélre, asol éppen új nagy ütközetnek volt a sremtanója. Erről az ütközetről a következőket írja:

Új orosz haderők közeledtek Kelet-Poroszország felé, melyeket a német csapatok föltartóztattak. Amennyire a szemem ellát, a csata mindentűn orosz területen folyt. Tegnap, azaz október 8-án, Virballeen délkeletre voltak, ahol nehéz ütegek harca folyt. Az oroszok nehéz ágyúkból löttek, amelyek Kowno várából hozták, de nem bírták eltalálni a nagyszerűen eltakart német állásokat, ezért a német részen allig volt valami veszesség. Egy orosz támadás rettenetes eredménnyel végződött az ellenségé névze: fiatal orosz katonák holttestei halomszámra feküdtek a csatateréken, még pedig a tűzvonalban, úgy hogy el sem lehetett szállítani azokat.

Az oroszok rohamot intéztek a németek ellen és kétszáz méternyire közelítették meg őket. Ekkor azonban a német géppégverek utolsó szálig lekaszálták őket. Amikor közben odaértekünk, katonáink már nem láttunk, csupán gránátok dördülését hallottuk. Ezután azt láttuk, hogy egymás után gyuladnak ki szénakazalok, majorkok és körülfekvő falvak. Az oroszok a mi kis csapatunkat is célba vették és miután néhány nehéz gránáttal tisztelték meg bennünket, az is biztos helyre vonultunk vissza. (M.)

Helyi hírek.

Hírdetmény. Alulírott városi tanács az 1909. évi XI. t. c. 4. §-a értelmében közhírré teszi, hogy nyilvános számadásra kotelezett vállalatok és egyletekre vonatkozó adó kivétisi lajstromok folyó éjt október hó 9. napjától október hó 16. napjáig a városésza 14. ajtó szám alatti térben közzesmlére van kitéve oly célból, hogy azt mindenki megtekinthesse. A lajstrom egy kitételének a felebbeszi határidő megállapítására nincs kihatása, mert az csupán az adókivetés nyilvánosságának és az adózók bővebb felvilágosításának érdekében történik. Ujvidék sz. kir. város tanácsa 1914. éjt október hó 5-én. Dr. Demetrowics Vladimir s. k., kir. tanácsos, polgármester.

Hírdetmény. Ismételen előfordult, hogy olyan egyneket hoztak be a várészházára, akik kolégeranyusnak találtak. Miután ezen eljárás a ragály elterjesztésének legalkalmasabb módja, az orvosokat és lakosságot egyaránt felhívom, miszerint bárminek, bárhol is bármikor jut tudomására, hogy valaki kolégeranyus tünetek között megbetegedett; legyen nyomban jelentést a rendőrségen, de a gyanus beteget ne vigye magával, hanem kellő felügyelet alatt tartsa elkülönítve, ott ahol a megbetegedés észleltetett Ujvidék, sz. kir. város rendőrfőkapitányi hivatala, 1914. éjt október hó 10-én. Payerie Nándor s. k., főkapitány.

A pirosi Székes pusztán a miút mellett 22 hold föld gazdasági épületekkel együtt haszonbérbe kiadó.

Bővebbet Rápóti Mihálynál, öreg telep 56. sz. Ujvidék.

Házhoz ajánlkozik varróeső.

Lakás: Alkotmány-utca 26. sz. ajtó 6.